

New Hope Luterilainen Seurakunta

189 Regent Street
Sudbury, Ontario
P3C 4C4

21.8.2022 – 11. sunnuntai helluntaista

Etsikkoajoja

Tekstit

Päivän psalmi	Ps. 81:9 – 17
1. lukukappale	Jer. 18:1 – 10
2. lukukappale	Ilm. 3:1 – 6
Evankeliumi	Luuk. 19:41 – 48

Esirukouksissamme: Ruth, Marilyn.

Tulevia tapahtumia

Ke 24.8.

klo 10 – 1 Kahvitauko **Regent St.**

klo 18.30 Engl. seurat **Hannahjärvellä**

Su 28.8.

klo 10.00 Suom. Jumalanpalvelus **Voima Hall**

klo 14.00 Engl. jumalanpalvelus **Regent St.**

30.8.2022 – 31.8.2022 Hilkan loma.

Hilkan loman aikana puhelinviestit ja sähköpostit tarkistetaan määräajoin.

Psalmi. Ps. 81:9 – 17

”Kuule, kansani, minä varoitan sinua. Kunpa kuulisit minua, Israel! Muuta jumalaa sinulla ei saa olla, vierasta jumalaa älä kumarrakaan. Minä olen Herra, sinun Jumalasi. Minä johdatin sinut pois Egyptin maasta. Avaa suusi, niin minä annan mitä tarvitset. Mutta kansani ei kuullut minun ääntäni, Israel ei halunnut totella. Siksi minä hylkäsin sen, jätin sen paatuneen sydämensä valtaan, kulkemaan oman ymmärryksensä varassa. Kunpa kansani vihdoin kuulisi minua, kunpa Israel kulkisi minun teitäni! Minä nujertaisin heti sen viholliset, kohottaisin käteni sen ahdistajia vastaan.” Ne, jotka vihaavat Herraa, joutuvat matelemaan hänen edessään, ja heidän alennuksensa kestää ikuisesti. Mutta Israelia hän ruokkii parhaalla vehnällä, hän vuodattaa sille kalliosta hunajaa.

1. lukukappale: Jer. 18:1 – 10

Jeremialle tuli tämä Herran sana: ”Mene savenvalajan työpajaan! Siellä saat kuulla, mitä minä haluan sanoa sinulle.” Minä menin savenvalajan työpajaan, jossa hän parhaillaan työskenteli pyöränsä ääressä. Jos valmistumassa oleva astia meni pilalle hänen käsissään, hän muotoili samasta savesta uuden, sellaisen kuin halusi. Silloin minulle tuli tämä Herran sana: ”Enkö minä, Herra, voi tehdä sinulle, Israelin kansa, samalla tavalla kuin tämä savenvalaja savelleen? Katso, niin kuin savi on valajan kädessä, niin sinä, Israelin kansa, olet minun kädessäni. Minä voin päättää, että revin, tuhoan ja hävitän kansan tai valtakunnan. Mutta jos se kansa luopuu pahuudestaan, minä muutan mieleni enkä anna rangaistukseni kohdata sitä. Minä voin myös päättää, että rakennan ja istutan kansan tai valtakunnan. Mutta jos se kansa tekee pahaa eikä tottele minua, minä muutan mieleni enkä anna sille sitä hyvää, minkä olin luvannut.

2. lukukappale: Ilm. 3:1 – 6

Sardeksen seurakunnan enkelille kirjoita:

Näin sanoo hän, jolla on Jumalan seitsemän henkeä ja seitsemän tähteä:

Minä tiedän sinun tekosi. Sinä olet elävien kirjoissa, mutta sinä olet kuollut. Herää ja vahvista sitä, mikä vielä on jäljellä, sitä, mikä jo oli kuolemaisillaan. Olen havainnut, että tekosi eivät täytä minun Jumalani vaatimusta. Muista, kuinka kuulit sanan ja otit sen vastaan, tarkkaa sitä ja tee parannus. Ellet ole hereillä, minä tulen kuin varas, yllätän sinut hetkellä, jota et aavista. Muutamia sinulla sentään on Sardeksessa, jotka eivät ole tahranneet vaatteitaan. He saavat käyskennellä minun seurassani valkeissa vaatteissa; he ovat sen arvoisia. Se, joka voittaa, saa ylleen valkeat vaatteet, enkä minä pyyhi hänen nimeään elämän kirjasta, vaan tunnustan hänet omakseni Isäni ja hänen enkelensä edessä. Jolla on korvat, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille.

Evankeliumi: Luuk. 19:41 – 48

Kun Jeesus tuli lähemmäksi ja näki kaupungin, hän puhkesi itkuun sen tähden ja sanoi: ”Kunpa sinäkin tänä päivänä ymmärtäisit, missä turvasi on! Mutta nyt se on sinun silmiltäsi kätkeyty. Vielä tulet näkemään ajan, jolloin viholliset rakentavat ympärillesi vallin, saartavat sinut ja käyvät kimppuusi joka puolelta. He murskaavat maan tasalle sinut ja sinun asukkaasi. Sinuun ei jätetä kiveä kiven päälle, koska et tajunnut etsikkoajojaasi.” Jeesus meni temppeleihin ja alkoi ajaa ulos niitä, jotka siellä kävivät kauppaa. Hän sanoi heille: ”On kirjoitettu: ’Minun huoneeni on oleva rukouksen huone.’ Mutta te olette tehneet siitä rosvojen luolan.” Hän opetti sitten joka päivä

temppelessä. Ylipapit, lainopettajat ja muut kansan johtomiehet miettivät, miten raivaisivat hänet pois tieltä. He eivät kuitenkaan keksineet, mitä tehdä, sillä koko kansa oli jatkuvasti Jeesuksen ympärillä kuuntelemassa häntä.

**Saarna
Aki Lautamo
Kemijärven seurakunta**

Jeesus oli tullut suureen pääsiäisjuhlaan valmistautuvaan pääkaupunkiin, Jerusalemiin, itsekin juhlistuna kuninkaana. Kuitenkin me kohtaamme Hänet tämän päivän evankeliumissa kesken kaupunkiin ratsastuksen itkuun puhkeavana. Itkusta käytettävä sana ei tässä ole pelkkää kyynelästä vaan itkemistä tuskaa tuntien. Se on kreikan kielen voimakkain itkusta käytettävä sana. Vastakohtat ovat niin voimakkaita, että on tärkeää saada tarkoin selville, miksi Vapahtaja itki.

Jeesus kuvasi Jerusalemin kohtalon, sen hävityksen, joka toteutui sitten vajaan 40 vuoden kuluttua juutalaissodan lopulla vuonna 70. Ei Hän kuitenkaan varsinaisesti hävitystä itkenyt, vaan sitä syytä, joka väistämättä johti kaupungin tulevaan hävitykseen. Jerusalem on aina ollut ja tulee aina olemaan enemmän kuin vain kaupunki kaupunkien joukossa. Sen nimi merkitsee 'rauhan perustusta' tai 'rauhan majaa'. Rauha ei Jerusalemin nimessä rajoitu ulkonaisiin oloihin, vaan suorastaan keskittyy rauhaan Jumalan kanssa. Kaupungin kohtalona on ollut joutua esikuvallisesti kokemaan kaiken sen, mitä Jumalan rauhan puuttuminen välttämättä saa aikaan. Jeesuksen itkun varsinaisen syy oli siinä, ettei kaupunki tajunnut etsikkoaikaansa.

Sanan 'etsikkoaika' kreikkalainen ilmaus on sananmukaisesti 'katsomassa käymistä', 'vierailua'. Samaa juurta on muuten piispaa tarkoittava sana, josta avautuu siis myös piispalle kuuluva perustehtävä: käydä katsomassa ja tarkastamassa. Jeesus ei ollut ensimmäistä kertaa tulossa Jerusalemiin, sillä ainakin Johanneksen evankeliumista tiedämme Hänen jo aiemmin vaikuttaneen siellä. Jeesuksen läsnäolo on merkinnyt siis varsinaisen "taivaallisen piispan" vierailua ja aikaa, jolloin Jumala on lähestynyt Jerusalemiä ja sen asukkaita. Jumalan valmistama aika ja hetki ei kuitenkaan ollut kelvannut Jerusalemiin. Sen asukkaat olivat vääntäneet Jeesuksen julistaman Jumalan valtakunnan odotuksen omien mielihalujensa ja kuvitelmiensa mukaiseksi. Nyt Jeesuksella ei ollut muuta mahdollisuutta kuin surra näkemäänsä: "Kunpa sinäkin tänä päivänä ymmärtäisit, missä turvasi on!" Vanhemmassa käänöksessä toteamus kuuluu: "mikä rauhaasi sopii".

Ymmärrämmekö me tänään, missä meidän turvamme on, mikä rauhaamme sopii? Jerusalemin asukkailla päällimmäisenä odotuksena oli välittömän ajallisen menestyksen ja valtiollisen itsenäisyyden odotus. Meillä tunnutaan keskittyvän niihin ratkaisuvaihtoehtoihin, joilla Itä-Lapin väestökehitys saataisiin kammottua murheelliselta radaltaan toiseen suuntaan tai ainakin paljon loivempaan laskuun. Monien työpaikkojen kadon jälkeen turvamme tuntuu olevan jäljelle jääneiden varmistamisessa ja uusien etsimisessä. Riittääkö tämä kaikki turvaksemme? Sekö meidän rauhaamme sopii, että ulkonainen elämä pyörii mahdollisimman mallikkaasti ja Jeesus pysyy kirkon seinien sisäpuolella? Me olemme tänään viettämässä juhlaa jo täällä kirkossa ja moni valmistautuu kotona vietettävään konfirmaatiojuhlaan. Kun Jeesus tänään lähestyy meitä, – ja niin Hän tekee todella sanassa ja ehtoollisen sakramentissa – onko Hänellä aihetta iloon vai tuskan täyttämään itkuun?

Etsikkoaika on käsitteenä keskeinen, kun ajatellaan tänään konfirmoitavaa nuorten joukkoa. Olemme saaneet viettää kymmenen päivää, yli yhdeksän täyttä vuorokautta, yhdessä tutkimassa, kuuntelemassa ja pohtimassa Jumalan sanaa ja siitä avautuvia näkymiä omaan elämäämme. Aivan varmasti se aika on ainakin ulkonaisesti ollut aikaa, jolloin Jumala on lähestynyt meitä, siis etsikkoaikaa. Onko tuo aika ollut sinulle, leirikumppanilleni, etsikon aikaa myös sisällä sydämässäsi? Sitä en tiedä, mutta sitä toivon kaikista eniten tällä hetkellä. Kun tänään vastaat uskontunnustuksen jälkeen konfirmaatiokysymykseen: "Tahdotko Jumalan armon avulla osoittaa tämän uskon elämässäsi?", et tee sitä vain läsnä olevan seurakunnan toimiessa todistajina, vaan teet sen ennen kaikkea juhlamme tärkeimmän henkilön, Jeesuksen Kristuksen edessä.

Jokainen meistä jo aiemmin rippikoulun käyneistä ja konfirmoiduista on kerran vastannut myönteisesti samaan kysymykseen. Tässä kaupungissa lienee noin 7000 ihmistä, jotka ovat tällaisen tahtonsa ilmaisseet. Vaikka saimme keväällä lukea Kemijärveä paikkakuntana kiittävän tilaston kirkkoon kuulumisesta, olen silti huolissani. Julkaistun Lapin tilaston kärjessä oli Kemijärvi 96 prosentilla, enkä tiedä muualtakaan Suomesta ainakaan yhtään kaupunkia, jossa suurempi osuus väestä olisi kirkon jäsenenä. Jumalanpalvelukseen osallistuminen ei silti ole mikään kovin tyypillinen kemijärveläiseen elämäntyyliin kuuluva asia. En voi muutenkaan huomata, että konfirmaatiovastauksen täyttämiseen olisi yleensä juurikaan panostettu.

Voin kuulla mielessäni vastaväitteen, jonka mukaan kristillisen uskon ydin ei suinkaan ole kirkossa käyminen, vaan lähimmäisen rakastaminen, erityisesti heikoista ja vähäosaisista huolehtiminen. Tämä väite on niin yleinen ja niin voimakkaasti kuulutettu, että se sopii hyvin tämän päivän vastineeksi sille, mitä Jeesus päivän evankeliumissa kohtasi Jerusalemin temppelessä. Temppelein jumalanpalvelus oli uhraamiseen perustuvaa, ja koko toiminnan pääasiaksi oli vähitellen vääristynyt uhrieläinten kaupittelu varsinaisella temppelealueella. Jeesus muistutti temppelein

alkuperäisestä tarkoituksesta: ”Minun huoneeni on oleva rukouksen huone” ja toimitti sitten näkyvällä tavalla jumalanpalvelusuudistusta ajamalla kaupustelijat pois temppelistä. Ajatus kristillisen uskon kiteytymisestä lähimmäisenrakkauteen on meidän aikamme temppelikauppiaitten työn tulosta. Jeesus itse tiivisti kysyttäessä Jumalan tahdon ns. rakkauden kaksoiskäskyksi: ”Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydäimestäsi, koko sielustasi ja mielestäsi. Tämä on käskyistä suurin ja tärkein. Toinen yhtä tärkeä on tämä: Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.” (Matt.22:37, 38). Tämän tiivistelmän ensimmäinen ja tärkeämpi puoli on hukattu tai myyty pois. Ilman sitä ei jälkimmäinenkään ole edes mahdollista. Ei meillä ole kykyä rakastaa lähimmäistä, ellemmme ensin saa olla Jumalan rakkauden kohteita. Rakasta Herraa, Jumalaasi kääntyy nimittäin aina toisinpäin, ja vasta se mahdollistaa uskon osoittamisen elämässämme. Apostoli Johannes kirjoittaa: ”Siinä on rakkaus – ei siinä, että me olemme rakastaneet Jumalaa, vaan siinä, että hän on rakastanut meitä ja lähettänyt Poikansa meidän syntiemme sovituksiksi.” (1.Joh.4:10)

Uskallan siis sanoa, että osallistuminen seurakunnan yhteiseen jumalanpalvelukseen on kristittyinä elämisen keskeisintä aluetta. Vasta sen kautta tulee mahdolliseksi ensin mainittu lähimmäisenrakkaus, joka sekin toki on tärkeä asia. Eilen nuortenillassa oli esillä heprealaiskirjeen kehoitus: ”Me emme saa lyödä laimin seurakuntamme yhteisiä kokouksia, niin kuin muutamilla on tapana, vaan meidän tulee rohkaista toisiamme, sitä enemmän mitä lähempänä näette Herran päivän olevan.” (Hepr.10:25) Siitä olen iloinen, että nuoret saarnaavat Kemijärven kirkossa jo pelkällä läsnäolollaan. En nyt tarkoita konfirmoitavien joukkoa, vaan sitä joukkoa, joka pyhäpäivästä ja sunnuntaista toiseen uskollisesti suuntaa kulkunsa tänne kirkkoon. Niin hienoa kuin onkin viettää tämän päivän konfirmaatiojuhlaa, vielä monin verroin hienompaa olisi se, että mahdollisimman moni teistä tämän päivän juhlituista liittyisi siihen joukkoon, joka todella tietää ja ymmärtää, missä meidän turvamme on. Meidän elämämme, turvamme ja toivomme on Herrassamme Jeesuksessa Kristuksessa, jonka saamme yhdessä kohdata lupauksen sanassa ja alttarilla anteeksiantamuksen ateriasa aivan konkreettisesti. Voisiko nyt olla se hetki, jolloin Jumala erityisesti lähestyy sinua?

*Ole hyvä ja muista lähettää uhrilahjasi.
Lahjoittamisen helpottamiseksi meillä on nyt lahjoittamispainike
New Hope seurakunnan nettisivulla osoitteessa www.nhlc.ca
Aikaisemmat sunnuntaisaarnat löytyvät nettisivulta.*

Puh: 705-673-2933 E-mail: office@nhlc.ca Verkkosivu: nhlc.ca
Facebookissa: New Hope Lutheran Church
YouTubissa: New Hope Lutheran Church Sudbury